

ловѣческий а не челоуѣкъ..... Още малко часове и ще мя убиешъ!.....

На утрѣшнійтъ день, слънцето като изгрѣваше осія укрѣпленіята подкралеви гѣбузующи съ войны и пушкала, малкѣтъ войскѣ Гюизовѣ готовѣ да отвори бойтъ, Шатиллона че призовава архіепископа и кани пріятелитѣ си на сватѣтъ си съ Маріѣ Арскѣ; флотытъ испанска и французска приготвени на бой отъ двѣтъ страны на заливѣтъ, и на стѣдѣтъ на купѣтъ войнытъ отъ Полкѣтъ на Смертьтъ, оставени отъ всички като прокаженны, но които ся още кълняхъ да ся заровятъ въ пламѣцытъ и въ кръвътъ, отгорѣ на мършѣтъ на Мазаніеловый писарь.

Приложѣте на тѣзи образы Маріѣ Арскѣ, плачущѣ и ожидающѣ въ св. Лаврентіѣ, Пузолинкѣтъ плачущѣ и ожидающѣ въ Кармилскый храмъ, мышеловецѣтъ и Геновини слѣдующи подземелнытъ си пѣтица и ще вземете мѣждивѣ идеѣ за усиленото състояніе на Неаполь.

А рыбасть като не бѣше вече освѣтъ проста знамя за Лузара и за Аннеза, бѣхъ го вързали. Но на сутринѣтъ той скѣсва оковытъ си и прибрѣзва да падне на нозѣтъ на архіепископа, който служаше въ Кармилскый храмъ. Тамо възлѣзва пакъ на амвона и повтаря сѣбнытъ на прѣдній день. Говори цѣлы часове безъ да прѣсякне, послѣ дигѣтъ по заповѣдъ на първосвященника, прималѣлъ отъ трудъ, окыснѣлъ отъ потъ, занасятъ го въ стаѣтъ на единъ инокъ, дѣто отъ трудъ заснива, подъ пазѣтъ на съпружницѣтъ си.

А като ся свърши службата, храмѣтъ ся напълни съ сганъ отъ народѣтъ които, изъ единъ гласъ выкахъ: — Долу Мазаніель лудыйтъ, мѣчителъ! Миръ на Неаполь! И тѣзи отмѣстители, като размирихъ храмѣтъ и около, призовахъ първосвященника да имъ прѣдаде рыбаина.

Мазаніель разбуденъ и отслабнѣлъ, правъ при колѣничѣтъ си прѣдъ него съпругъ, гледаше тогазъ отъ прозореца на келіѣтъ си онова море, на което шумѣтъ го